

عنوان مقاله:

بررسی اثرات طوفان گونو و پیامدهای آن در استان سیستان و بلوچستان در سال 86

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی بهداشت محیط ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ملک کیانی - معاون فنی حوزه معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

خدابخش نارویی - رئیس گروه بهداشت محیط و حرفه ای حوزه معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی

عبدالرزاق پاکنژاد - رئیس گروه بهداشت محیط و حرفه ای حوزه معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی

محمد رخشانی - کارشناس گروه بهداشت محیط و حرفه ای حوزه معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی

خلاصه مقاله:

حوادث که به صورت ناگهانی اتفاق می افتد مشکلاتی را در پی دارند در صورت عدم آمادگی کافی خسارت جبران ناپذیری بر بیکره محیط به جای میگذارد: بلایای طبیعی از قبیل طوفان، سیل، خشکسالی، آتشفشان و زلزله همه ساله موجب مرگ هزاران انسان، وارد آمدن خسارات عظیم به دارایی ها در سراسر کره زمین و بی خانمانی و آواره شدن و نابودی کسب و کار، ده ها هزار نفر می شوند. بر اساس آمار منتشره بین سالهای 1976 تا 2005 میلادی بطور متوسط هر سال 266 مورد بلای طبیعی رخ داده است. بلایای طبیعی عبارت است از رخداد واقعهایی که منجر به خسارت و نابسامانی اقتصادی و مرگ و میر و کاهش سطح خدمات بهداشتی گرددو بطوریکه نیاز به در خواست کمک از منابع غیر محلی باشد. استان سیستان و بلوچستان با توجه به نوع اقلیم در شمال و جنوب در معرض آسیب بوده بطوری که باد 120 روزه سیستان در شمال و پدیده مانسون در بلوچستان هر ساله خسارت زیادی به جا می گذارند. هدف از این مطالعه بررسی طوفان گونو و پیامدهای آن در استان سیستان و بلوچستان بود. جهت انجام این تحقیق مکاتبه با سازمانها و ادارات مختلف (بهداشت و درمان - راه - کشت و زرع - آب و ...) و جمع آوری اطلاعات و عملکرد سازمان های دیگر تجزیه و تحلیل اطلاعات و دادهها، حضور میدانی و مشاهده از نزدیک (قبل، در حین و بعد از بحران)، بررسی نقاط ضعف، قوت و تدوین درس آموخته ها دنبال شد. نتایج این بررسی نشان داد که بیشترین خسارت در منطقه بلوچستان مربوط به بخش آب و کشاورزی و علی رغم خرابی شبکه های آب رسانی آب شرب، و پراکندگی آبهای راکد در منطقه مناطق روستای اپیدمی بیماریهای بومی منطقه از قبیل مالاریا، التور اتفاق نیفتاده است. در این بررسی مشخص شد آمادگی قبل از وقوع حادثه به میزان زیادی از اثرات نامطلوب می کاهد و نیاز به وجود برنامه بلایا برای هر ارگانی از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. با توجه به اینکه پیامد اکثر بلایا بیماریهای مختلف می باشد به دلیل آمادگی در بخش بهداشت و همکاری بین بخشی ادارات در بخش های آب و فاضلاب، صدا و سیما و مشارکت مردمی و مدیریت صحیح بحران گونو شیوع بیماریهای واگیر دار در استان اتفاق نیفتاد. در سال 86 حتی یک مورد بروز وبا مشاهده نگردیده و میزان شیوع بیماری مالاریا نیز نسبت به سال گذشته افزایش پیدا نکرد و تلفات انسانی به حداقل رسید.

کلمات کلیدی:

طوفان گونو، سیستان و بلوچستان، باد 120 روزه سیستان، پدیده مانسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144641>

